«Ξέρετε, τι δηλητήριο έχουν τα νομίσματα των ξένων τουριστών;» (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Μαρτίου, 2013

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ: «Ένα κείμενο με πολλές ομοιότητες με την νοοτροπία και τις προσδοκίες στην Ελλάδα».

Επιστολή σ' έναν νέο ουτοπιστή για τους ξένους επισκέπτες

Θρηνείτε, επειδή δεν φτιάχνονται δρόμοι στο Ντούρμιτορ, για τους ξένους τουρίστες.

Εάν λέγατε για τα δάση ή για να βελτιωθούν οι μετακινήσεις του λαού, θα το καταλάβαινα. Σ' αυτή την περίπτωση δεν θα σας απαντούσα τίποτα, αφού η μέριμνα για τους δρόμους ανήκει σ' εκείνους που είναι υπεύθυνοι γι' αυτήν. Όμως, **όταν διαβάζω τον λόγο σας, γιατί πρέπει να φτιαχτούν δρόμοι στο Ντούρμιτορ, κοκκινίζω από ντροπή**. Και πώς να σιωπήσω; Εσείς θέλετε να τραβήξετε τους ξένους, ώστε να έρχονται στο Μαυροβούνιο και να αφήνουν λεφτά! Γιατί; Επειδή μερικές μέρες θα βόσκουν τα μάτια τους στα λιβάδια, όπου ο τίμιος λαός από πάντα έβοσκε τα λευκά κοπάδια του, με τα οποία συντηρείται. Ακούγοντας αυτό, πιστέψτε με, προτιμώ πιο ευχάριστα να συζητώ με τους νεκρούς παρά με τους ζωντανούς. Ω, άγιε Πέτρο του Τσετίνιε, που πρώτος έσπασες τον στρατό του Βοναπάρτη, τί θα έλεγες σ' αυτό; Κρύψου, σπαθί του Ιώλα Πίλετιτς, να μην πετούν επάνω σου δίφραγκα οι ξένοι, σαν φιλοδώρημα που θα σε δούν!

Εσείς, με επιστημονικό ύφος, διατυπώνετε τη θέση ότι η κατάθλιψη από την τωρινή κρίση, μπορεί να περιοριστεί στο ελάχιστο μόνο με τον τουρισμό και την οικοδόμηση των μοντέρνων θερέτρων και πολυτελών ξενοδοχείων. Αυτό σημαίνει να χρεωθούμε, να πετάξουμε ξένα εκατομμύρια στους δρόμους και στα ξενοδοχεία, και τότε, με γυμνωμένο κεφάλι, να περιμένουμε τις τσέπες των ξένων. Για να πάρουμε το φιλοδώρημα, ώστε να τους ξεχρεώσουμε τουλάχιστον τον τόκο στα εκατομμύριά τους. Μα απ' αυτό είναι να ζούμε, άνθρωπε; Καλύτερα να μη ζούμε! Είναι αυτή η ευθεία γραμμή που μας οδηγούσε μέσω του Κόσσοβου, και μέσω τόσων

νεκροταφείων, και μέσω τόσων φυλακών και βασανιστηρίων, έως την Απελευθέρωση; Τόσο προδώσαμε τους εαυτούς μας, ώστε είμαστε έτοιμοι να αντικαταστήσουμε το παλιό σύνθημα για τον τίμιο σταυρό με το σύνθημα για τον τουρισμό;

Εξάλλου, η χώρα μας, ως χώρα, είναι άραγε η ομορφότερη απ΄ όλες τις χώρες, για να σπεύσουν σ' αυτήν οι ταξιδιώτες να τη δούν; Για μας είναι η ομορφότερη, όχι όμως κατά την εξωτερική ομορφιά του φαίνεσθαι, αλλά κατά εκείνη την ομορφιά, την οποία ο λαός μέγιστα παρατήρησε και τραγούδησε. Τούτη **είναι η ομορφιά των μεγάλων ψυχών, των μεγάλων χαρακτήρων, των μεγάλων συγκρούσεων του δικαίου και του άδικου, των μεγάλων ηθικών νικών**. Τούτη είναι η κύρια ομορφιά της χώρας μας. Αυτή είναι υψηλότερη απ' όλα τα βουνά μας και λευκότερη από τα χιόνια στα βουνά μας. Όμως **σ' αυτή την ομορφιά οι ξένοι τουρίστες δεν δίνουν τα λεφτά τους**, προς λύπη σας.

Κάτι ακόμα. **Ξέρετε, αξιότιμε κύριε, τί δηλητήριο έχουν τα νομίσματα των ξένων τουριστών;** Έχετε ακούσει για το δηλητήριο της ψυχολογίας των μαζών, ειδικά στα ξένα μέρη; Η **μάζα των ανθρώπων στην ξένη χώρα ποτέ δεν χαρακτηρίζεται μ' εκείνη τη ντροπή που δείχνει στο σπίτι του. Εάν είναι να δεχόμαστε τους τουρίστες με εκείνο τον σεβασμό που αρμόζει σε φιλοξενούμενους, τότε όλα είναι εντάξει.** Τότε θα παραμείνουμε πιστοί στην αιώνιά μας φιλοξενία, που λάμπει σαν κάποιο ιερό φωτοστέφανο γύρω από την ψυχή του λαού μας. Τούτη η φημισμένη φιλοξενία μας βασίζεται στην κύρια πηγή της χριστιανικής πίστης, στην Αγία Γραφή. Ο απόστολος του Χριστού συνιστά στους πιστούς: «Την φιλοξενίαν διώκοντες» (Ρωμ. 12, 13). Και πάλι σε άλλο μέρος: «Της φιλοξενίας μη επιλανθάνεσθε» (Εβρ. 13, 1). **Αλλά με τίποτα δεν συνιστάται να προσδοκούμε το σωτήριο όφελος από τους ξένους επισκέπτες**. Για να λέμε και την αλήθεια, εμείς έως τώρα δεν πάθαμε και λίγη ζημιά απ' αυτούς.

Εξαιτίας όλου αυτού, λοιπόν, ας μην θρηνούμε για τους τουρίστες στο Ντούρμιτορ, αλλά **ας κρατιόμαστε** από τη σημαδούρα και **από τον Θεό**.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...». Ιεραποστολικές επιστολές Β'. Εκδόσεις «Εν πλω», 2008. Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη).

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)